

บันทึกการประชุม

รายงานประชากรไทย พ.ศ. 2561:
การลงทุนกับเยาวชน

28 พฤศจิกายน 2560

โรงแรมสุโกศล กรุงเทพฯ

โดย กองทุนประชากรแห่งสหประชาชาติ (UNFPA)

รายงานการประชุมหารือ

สารบัญ

1. วัตถุประสงค์ของการประชุม.....	2
2. แนะนำตัวผู้เข้าร่วมประชุม	2
3. เหตุใดการลงทุนกับเยาวชนจึงเป็นเรื่องสำคัญ ความท้าทายและโอกาสจากวาระการพัฒนาที่ยั่งยืน พ.ศ. 2573	2
4. อภิปรายและระดมสมองเกี่ยวกับประเด็นในรายงาน	5
5. บันทึกการสนทนากลุ่มย่อยผู้ใหญ่ (นักวางแผนนโยบาย นักวิจัยและนักวิชาการ ผู้แทนจากกระทรวง และองค์กรภาคประชาสังคม).....	8
6. การนำเสนอของกลุ่มย่อยและหารือร่วมกัน	14
กลุ่มผู้ใหญ่ (นักวางแผนนโยบาย นักวิจัยและนักวิชาการ ผู้แทนจากกระทรวง และองค์กรภาคประชาสังคม สื่อ) (นำเสนอโดยผู้แทนจากสำนักข่าวประชาไท).....	14
กลุ่มเยาวชน (นำเสนอโดยผู้แทนเยาวชนจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย).....	15
7. การระดมสมองกับเยาวชน (ต่อ).....	17
ภาคผนวก	21

1. วัตถุประสงค์ของการประชุม

ดร. วาสนา อิมเอม ผู้ช่วยผู้แทนกองทุนประชากรแห่งสหประชาชาติ (UNFPA) สำนักงานประเทศไทย กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของการประชุมหรือว่ามีดังต่อไปนี้

1. เพื่อระดมสมองและหารือสาระสำคัญของรายงานประชากรไทย พ.ศ. 2561 ซึ่งเน้นหลักในเรื่อง “การลงทุนกับเยาวชน” ว่าอะไรคือสาระสำคัญ และใครจะสามารถนำข้อมูลไปใช้
2. เพื่อนำเสนอข้อมูลเชิงประจักษ์เกี่ยวกับความท้าทายและโอกาสในการเพิ่มการลงทุนกับเยาวชน เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการระดมสมอง
3. เพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมและการสะท้อนความคิดเห็นของเยาวชนในการจัดทำและเผยแพร่รายงานประชากรไทย พ.ศ. 2561
4. เพื่อเสนอทางเลือกอื่น ๆ ในการจัดทำรายงานที่มีความเป็นมิตรกับเยาวชน และในการนำรายงานไปใช้ เพื่อชี้ให้เห็นถึงโอกาสสำหรับประเทศไทยในการลงทุนกับเยาวชน

ดร.วาสนาคาดหวังว่า การประชุมในวันนี้ น่าจะช่วยชี้ให้เห็นข้อมูลที่หลากหลายในเรื่องการลงทุนกับเยาวชนจากผู้เข้าร่วมทุกท่าน

2. แนะนำตัวผู้เข้าร่วมประชุม

ผู้เข้าร่วมประชุมมีทั้งสิ้นประมาณ 45 คน ประกอบด้วย ผู้แทนเยาวชนจากกลุ่มต่าง ๆ ผู้แทนหน่วยงานที่มีแผนและนโยบายเกี่ยวข้องกับการพัฒนาเยาวชน นักวิชาการและนักวิจัย ผู้แทนจากองค์กรภาคประชาสังคม (ดูรายชื่อผู้เข้าร่วมประชุมได้ในภาคผนวกของรายงาน)

3. เหตุใดการลงทุนกับเยาวชนจึงเป็นเรื่องสำคัญ ความท้าทายและโอกาสจากภาวะการพัฒนาที่ยั่งยืน พ.ศ. 2573

การบรรยายโดย ดร. วาสนา อิมเอม ผู้ช่วยผู้แทนกองทุนประชากรแห่งสหประชาชาติ (UNFPA) สำนักงานประเทศไทย

วิทยากรกล่าวแนะนำกองทุนประชากรแห่งสหประชาชาติและแผนการดำเนินงานของ UNFPA ประเทศไทย รอบที่ 11 (พ.ศ. 2560-2564) ซึ่งในระยะเวลาห้าปีของแผนรอบนี้ มีเป้าหมายคือ ภายในปี 2564 อัตราการคลอดในวัยรุ่นที่เกิดจากการตั้งครรภ์โดยไม่ตั้งใจลดลงร้อยละ 50

กรอบหลักในการทำงาน มีสามด้านคือ

1) **วัยรุ่นและเยาวชน** ซึ่งมีผลผลิตคือ เกิดความเข้มแข็งเชิงระบบและสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการมีส่วนร่วมของเยาวชน ความก้าวหน้าของสิทธิและสุขภาพทางเพศและอนามัยเจริญพันธุ์ของวัยรุ่น และความเท่าเทียมทางเพศ

2) **การเปลี่ยนแปลงทางประชากร** ซึ่งมีผลผลิตคือ เพิ่มการใช้ประโยชน์จากข้อมูลเชิงวิเคราะห์ด้านประชากรในการพัฒนานโยบายและยุทธศาสตร์ระดับชาติที่เกี่ยวข้องกับเยาวชน ผู้หญิง และประชากรกลุ่มเปราะบางต่าง ๆ เพื่อสนับสนุนสิทธิและความเท่าเทียม

3) **ความร่วมมือใต้-ใต้** ผลผลิตคือ เป็นการเพิ่มศักยภาพของประเทศในการดำเนินงานด้านความร่วมมือระหว่างประเทศ และความร่วมมือไตรภาคีเพื่อส่งเสริมประเด็นเกี่ยวกับประชากรและการพัฒนา

รายงานประชากรไทย ได้จัดทำออกมาแล้ว 2 ฉบับ ฉบับปีพ.ศ. 2556: แม่วัยใส ความท้าทายการตั้งครภภในวัยรุ่น และพ.ศ. 2558: โฉมหน้าครอบครัวไทยยุคเกิดน้อย อายุยืน

ใครคือเด็ก วัยรุ่น และเยาวชน? วิทยากรชี้ให้เห็นว่า ในรายงานฉบับใหม่ที่กำลังจะจัดทำนี้ ควรใช้กลุ่มอายุอย่างไรดี เนื่องจากรายงานฉบับนี้จะไม่รวมเด็ก เนื่องจากจะทำให้ไม่สามารถมุ่งเน้นที่กลุ่มเยาวชนได้ และในปัจจุบัน นิยามของเด็กและวัยรุ่นจากแหล่งต่าง ๆ ไม่เหมือนกันและบางส่วนมีความทับซ้อนกัน

โดยภาพรวม ในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก มีสัดส่วนของประชากรวัยรุ่นอยู่สูงคือ 1 ใน 3 ของจำนวนประชากรทั้งหมด แต่ประเทศไทยสัดส่วนของประชากร อายุ 15 – 24 ปีมีน้อยกว่าประเทศอื่นเพราะเราเป็นสังคมประชากรสูงอายุ วิทยากรแสดงให้เห็นแผนภูมิจำนวนวัยรุ่นและเยาวชนในประเทศไทย ซึ่งจะเห็นว่าจำนวนวัยรุ่นชายสูงกว่าหญิงเล็กน้อย

เหตุใดจึงต้องลงทุนกับเยาวชน

- ประเทศไทยเข้าสู่สถานการณ์สังคมสูงวัย เด็กเกิดน้อย และวัยแรงงานมีแนวโน้มลดลง จำเป็นต้องสร้างศักยภาพของเยาวชนให้พร้อมเข้าสู่วัยแรงงานที่สำคัญของประเทศในอนาคต
- ข้อมูลประชากรเยาวชนมักถูกวิเคราะห์หรือนำเสนอรวมอยู่กับประชากรวัยเด็กหรือวัยผู้ใหญ่ จึงไม่ชี้ให้เห็นถึงโอกาสและความท้าทายของประชากรกลุ่มนี้
- เยาวชนเป็นช่วงวัยที่สำคัญแตกต่างจากช่วงเวลาอื่น ๆ ในชีวิต เป็นช่วงเปลี่ยนผ่านจากเด็กสู่ผู้ใหญ่และมีการเปลี่ยนแปลงหลาย ๆ ด้าน จำเป็นต้องวางรากฐานที่ดี
- เยาวชนมักขาดโอกาสมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายที่เกี่ยวข้องกับตนเอง

มิติของการพัฒนาเยาวชน มีสองกรอบคือ Global Youth Development Index และ ASEAN Youth Development Index ซึ่งทั้งสองกรอบนี้ มีดัชนีที่เหมือนกันทั้งหมด ยกเว้นกรอบของอาเซียนไม่มีดัชนีเรื่อง political participation

วิทยากรนำเสนอแผนภูมิแสดงดัชนีการพัฒนาเยาวชนของไทยเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มประเทศอาเซียนทั้งสิบประเทศ แสดงให้เห็นว่าประเทศไทยอยู่อันดับที่ 3 จากต่ำสุด เมื่อเปรียบเทียบกับดัชนีสากล พบว่าประเทศไทยอยู่ในระดับกลางตรงค่าเฉลี่ย โดยมีมิติแรกด้านการศึกษาค่อนข้างสูง มิติด้านสุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดีไม่ตีมากนัก ส่วนมิติด้านการจ้างงานมีแนวโน้มลดลง ส่วนมิติด้านการมีส่วนร่วมนั้นเปลี่ยนแปลงขึ้น ๆ ลง ๆ ตลอดเวลา

ตัวเลขด้านสถานการณ์ของวัยรุ่นด้านอื่น ๆ ที่วิทยากรนำเสนอ ได้แก่

- อัตราการออกกลางคันของนักเรียน ซึ่งพบว่าเด็กและเยาวชนที่ไม่ได้รับการศึกษาอย่างเป็นทางการจำนวนถึงแปดแสนคน โดยอัตราการออกกลางคันของนักเรียนในระดับชั้นมัธยมมีสูงกว่าระดับประถม ซึ่งมีอัตราที่ลดลงเรื่อย ๆ ในปีปัจจุบัน
- อัตราการคลอดในวัยรุ่น บ้านเราเพิ่มขึ้นจาก 30 คนต่อพันคนเป็นประมาณ 53 คนต่อพันคนในช่วงปี 2555 จากนั้นก็ลดลงเรื่อย ๆ ซึ่งทั้งหมดนี้ยังไม่มีข้อมูลเชิงประจักษ์บอกเราว่ามันเกิดอะไรขึ้น
- อัตราการป่วยด้วยโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่นมีจำนวนเพิ่มขึ้น เนื่องจากวัยรุ่นไม่ได้มีเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัยอย่างที่ควรจะเป็น การสื่อสารทางบวกในเรื่องเพศก็ไม่ใช่เรื่องง่าย ทั้งจากผู้ใหญ่ ผู้กำหนดนโยบายและในหมู่เยาวชนเอง
- 5 อันดับการสูญเสียปีสุขภาวะของชายไทยอายุ 15-29 ปี อันดับการสูญเสียปีสุขภาวะของชายไทย ๑๕ ถึง ๒๙ ปี ได้แก่ อุบัติเหตุทางถนน การเสพติดแอลกอฮอล์ การติดเชื้อ HIV/AIDS การถูกทำร้าย การทำร้ายตนเอง และโรคจิตเภท ส่วนอันดับการสูญเสียปีสุขภาวะของหญิงไทยอายุ 15-29 ปี มีความแตกต่างไปเล็กน้อย คือ อุบัติเหตุทางถนน การติดเชื้อ HIV/AIDS โรคซึมเศร้า โรคเบาหวาน ภาวะโลหิตจาง โรคหอบหืด และโรควิตกกังวล

ใครคือเยาวชนภาวะเปราะบาง วิทยากรปิดท้ายการนำเสนอด้วยประเด็นที่ว่า ใครคือเยาวชนภาวะเปราะบาง ซึ่งในปัจจุบัน ยังไม่มีมาตรฐานที่เป็นมาตรฐานเดียวหรือที่เป็นมาตรฐานสากลว่า อะไรคือ vulnerability แนวคิดนี้เป็นเรื่องใหม่ อย่างไรก็ตาม จากการรวบรวมข้อมูลจากสสส. UNFPA และศูนย์วิจัยและพัฒนาด้านเด็กและเยาวชน วิทยากรนำเสนอตัวเลขของประชากรเด็กและเยาวชนในกลุ่มต่าง ๆ ที่จัดว่าเป็นกลุ่มเปราะบาง ได้แก่ เด็กออทิสติก บกพร่องทางการเรียนรู้ (1.7 ล้านคน) เด็กยากจนพิเศษ (476,647 คน) เด็กไร้สัญชาติ (200,00-300,000 คน) ลูกแรงงานต่างด้าว (250,000 คน) เด็กอยู่ในพื้นที่ห่างไกล (160,000 คน) แม้

วัยรุ่น (104,289 คน) เด็กกำพร้า ถูกทอดทิ้ง (88,730 คน) เด็กเร่ร่อน (50,000 คน) เด็กติดเชื้อเอชไอวี (50,000 คน) เด็กที่ถูกดำเนินคดี (33,121 คน) เด็กถูกบังคับใช้แรงงาน (25,000 คน) เด็กที่ถูกบังคับค้าประเวณี (25,000 คน) และเด็กที่ได้รับผลกระทบจากความรุนแรงในชายแดนใต้ (6,094 คน)

วิทยากรสรุปว่า จากข้อมูลที่น่าเสนอทั้งหมดนี้ UNFPA จะก้าวต่อไปอย่างไร วิทยากรอยากเห็นรายงานที่นำเสนอข้อมูลแบบ “never before moment”

ถาม-ตอบ

ผู้แทนสำนักข่าวประชาไทยถามว่า ทำไมในกรอบดัชนีการพัฒนาเยาวชนของอาเซียนจึงต้องมีมิติ political participation ออกไป ผู้แทนจากกรมกิจการเด็กและเยาวชนตอบว่า สำหรับอาเซียน Youth Development Index หรือ YDI ที่มี 4 ตัว ยังขาดอีกมิติหนึ่งคือ youth identity ซึ่งประเทศสมาชิกยังไม่ได้หารือ

กันว่าอัตลักษณ์ของเยาวชนอาเซียนคืออะไร ส่วนมิติด้านการมีส่วนร่วมทางการเมือง เหตุผลที่ตัดออกไปคือเรื่องการเมืองเป็นประเด็นที่ละเอียดอ่อนสำหรับประเทศสมาชิก จึงไม่ยากไปแต่ ส่วนระยะที่สองที่จะมีการประชุมเพื่อหาเรือกรอบมิติด้านอัตลักษณ์ของเยาวชนอาเซียนนั้นยังไม่ได้กำหนดเวลา

ผู้แทนองค์การช่วยเหลือเด็ก (Save the Children) ถามว่า การตั้งครรภโดยไม่ตั้งใจคืออะไร ดร. วาสนาตอบว่า ข้อมูลจาก MICS มีการถามคำถามในแบบสอบถามผู้หญิงว่าตั้งใจมีบุตรคนสุดท้ายของตัวเองหรือไม่ พบว่าเกือบครึ่งหนึ่งตอบว่าไม่ได้ตั้งใจ น่าเสียดายว่าการสำรวจไม่ได้ถามถึงเหตุผลว่าเพราะอะไร

4. อภิปรายและระดมสมองเกี่ยวกับประเด็นในรายงาน

ในช่วงต่อไป เป็นการหารือและระดมสมองในประเด็นดังต่อไปนี้:

1. เหตุใดการลงทุนกับเยาวชนจึงเป็นเรื่องสำคัญสำหรับประเทศไทย

2. นิยามและช่วงอายุของเยาวชน
3. ความท้าทายและโอกาสในการลงทุนกับเยาวชน
4. ความคาดหวังกับรายงานประชากรประเทศไทย หรือ การจัดทำในรูปแบบอื่น ๆ

ศ.ดร. สมพงษ์ จิตระดับ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ช่วงนี้รัฐบาลกำลังกำหนดนโยบายและแผนพัฒนาฯ ระยะ ๒๐ ปี ซึ่งทุ่มเทไปที่กลุ่มประชากรสูงวัยและปฐมวัย มากเป็นพิเศษ ซึ่งดี แต่ทำให้กลุ่มเยาวชนถูกทิ้งไว้ข้างหลัง เยาวชนเป็นกลุ่มเป้าหมายที่กำลังเติบโตและเสี่ยงต่อ ภาวะต่าง ๆ เราจึงควรให้ความสนใจ

รายงานประชากรเล่มที่ 2 มีข้อมูลดีและมีประโยชน์ นำไปใช้ได้ในการอ้างอิงและสัมมนาประชุมกับผู้บริหาร เช่น ผู้ว่าฯ แต่ข้อมูลยังไม่ถูกนำไปขับเคลื่อนหรือปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรมมากนัก ควรมีการหาข้อมูลที่แน่น หนา และควรจับมือกับสภาพัฒน์ฯ วางยุทธศาสตร์ว่าจะนำข้อมูลที่เราค้นพบไปขับเคลื่อนกับองค์กรที่ ปฏิบัติงานโดยตรงได้อย่างไร เช่น ในระดับท้องถิ่น

อยากเห็นข้อมูลที่ชัดเจนเกี่ยวกับความเสี่ยง ความปลอดภัย มุมมองว่าเด็กควรจะเป็นอย่างไร มีสภาพปัญหา ใด ๆ โดยเปลี่ยนมุมมองให้กลุ่มเด็กมองตัวเอง จะช่วยให้เห็นมิติที่เท่าเทียมกันระหว่างข้อมูล

อ.นพ.ดร. สรภพ เกียรติพงษ์สาร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ไม่มีเหตุผลที่จะไม่ลงทุนกับเยาวชน การลงทุนกับเยาวชนกลุ่มเปราะบางเป็นเรื่องที่ดีและควรทำ แม้ว่าการ สร้างความเท่าเทียมทั้งหมดเป็นเรื่องยาก แต่ควรเปิดให้มีการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมที่ช่วยให้เข้าถึงมาก

เมื่อพูดถึงประชากรกลุ่มที่แตกต่างกัน เช่น ผู้สูงอายุ หรือเยาวชนก็จะแยกกลุ่มเฉพาะ ไม่เห็นความเชื่อมโยง ระหว่างกลุ่มต่าง ๆ ดังนั้น การพัฒนาเยาวชน ควรให้มีความเชื่อมโยงระหว่างผู้สูงอายุและเยาวชนได้ การ พัฒนาเยาวชนน่าจะเป็นฐานที่ดีในการเชื่อมโยงกลุ่มต่าง ๆ

กลุ่ม Newground

งบประมาณสวัสดิการสำหรับเยาวชน ประเทศไทยมีเพียง ๐.๐๒ เปอร์เซ็นต์ ซึ่งน้อยมาก ถ้าเทียบกับการลงทุน กับเยาวชนในประเทศอื่น ทั้งนี้ ยังไม่ได้พูดว่าเป็นการลงทุนกับเยาวชนประเภทไหน เป็นเยาวชนจริงหรือไม่

การแบ่งช่วงวัยในการพัฒนาประชาชน เน้นมาตรการทางการแพทย์ ในขณะที่มีบางประเทศใช้วัฒนธรรมเป็นมาตร ทำให้การแบ่งช่วงอายุละเอียดมาก ทำให้กระบวนการพัฒนาทำได้ตรงเป้าหมายกว่า

รายงานน่าจะศึกษาเพิ่มเติมเรื่องวัฒนธรรมเยาวชน มิติทางเศรษฐกิจ และความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจ เราไม่เคยมีงานศึกษาวิจัยเรื่อง digital native เช่น การกดไลค์ กดโศก ทำให้มาตรฐานการเหยียดอายุเปลี่ยนไป หรือไม่ ถ้าเรามีงานวิจัยเพื่อสอบถามความรู้สึก เช่น หลังเรียนจบแล้ว คนรุ่นใหม่อยากอยู่ในประเทศนี้ต่อไป

หรือไม่ หรือรู้สึกอย่างไรกับปัญหาเรื่องคนสูงวัย รู้สึกอย่างไรกับแบบเรียนเพศ จะช่วยให้รายงานมีข้อมูลเชิงลึกมากขึ้น

ข้อมูลที่เรามีมากคือ เกี่ยวกับกลุ่มเปราะบาง เช่น แม่วัยรุ่น เด็กติดเหล้า แต่เราไม่มีข้อมูลเด็กสบายดีเลย เราไม่รู้ว่าเยาวชนกลุ่มนี้คือใครและสบายดีจริงหรือไม่ เช่น กลุ่มเยาวชนชนชั้นกลางจะเติบโตไปเป็นอะไร

อีกประเด็นคือ งบประมาณเยาวชนส่วนใหญ่ไปลงที่โรงเรียน ไม่มีการพูดถึงพื้นที่สาธารณะ เด็กและเยาวชนควรมีพื้นที่ส่วนตัวที่สามารถผ่อนคลาย

การลงทุนกับวัฒนธรรมเยาวชน งบประมาณไปลงที่เยาวชนจริงหรือเปล่า หรือไปลงที่อุดมคติแบบใดแบบหนึ่งที่ผู้ใหญ่งำหนดไว้ โดยที่เยาวชนไม่ได้คิดเอง เช่น โครงการประกวดหนังสือสั้นวัยใส

ถ้าเรากำหนดทิศทางการลงทุนอยู่ในรูปแบบเดิมนี้อาจไปลงที่วัฒนธรรมเยาวชนได้จริงไหม หรือสร้างเยาวชนในกลุ่มวัฒนธรรมเก่ากลุ่มใหม่ให้มากคืบเยาวชนกันเอง

ผู้แทนกลุ่มชาติพันธุ์อาข่า พชภ. เชียงราย

การลงทุนกับเยาวชนและการพัฒนาเยาวชนมีจริง แต่ไม่สอดคล้องกับบริบทที่เยาวชนอยู่ สำหรับกลุ่มชาติพันธุ์ขอแค่สิทธิที่อยู่ในประเทศนี้ ไม่ต้องการอะไรมาก หากขึ้นไปบนดอยและเข้าไปในชุมชน จะไม่ค่อยเห็นเยาวชนจะเจอแต่เด็กแรกเกิดถึงอนุบาลและผู้สูงอายุเท่านั้น เยาวชนเหล่านี้ต้องออกไปจากชุมชน เพราะต้องไปแสวงหาโอกาสที่ดีกว่านอกชุมชนของตนเอง

ศ.ดร.สมพงษ์ จิตระดับ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปัจจุบัน เรามองการลงทุนในเยาวชนเป็นแค่การเชื่อมกับตลาดแรงงาน เป็นมิติทางเศรษฐศาสตร์ กลุ่ม Newground ชี้ให้เห็นว่า การมีส่วนร่วมของเยาวชนควรอยู่ในระดับการเมืองและวัฒนธรรม ดังนั้น การลงทุนในเยาวชนปัจจุบันเป็นความเข้าใจผิดระดับรัฐ ว่าการลงทุนเด็กต้องเข้าสู่แรงงาน ทั้งที่เทรนด์ของเด็กรุ่นใหม่คือการกลับบ้านสู่บ้านเกิดเมืองนอน และได้ทำในสิ่งที่ตัวเองรัก คณะกรรมการรัฐฯหลายชุดมองเรื่องการลงทุนคือการสนับสนุนให้เยาวชนเรียนอาชีวะเยอะๆ เพื่อให้เข้าสู่ตลาดแรงงาน นี่คือผู้ใหญ่ของประเทศ ในขณะที่มิติทางวัฒนธรรมและการเมืองเป็นประเด็นที่สำคัญ ข้อมูลชุดนี้ อาจเตือนรัฐนิดนึงว่าเด็กมีสิทธิเยาวชนมีสิทธิในการเลือก ไม่ใช่รัฐกำหนดและกำกับอย่างเดียว

พญ. จุฬารัตน์ มาเสถียรวงศ์ สถาบันรามจิตติ

ในช่วงสี่ห้าปีที่จับกระแสพลังผลกระทบต่อเด็กและเยาวชน พบว่าประเด็นเรื่องเยาวชนเป็นวาระที่สำคัญมาก และการทำงานกับเยาวชนจะต้องทำไปให้ถึงช่วงอายุ 35 ปี เนื่องจากกลุ่มวัยนี้แกนนำที่สามารถจะดึงเด็กให้หลุดพ้นจากช่วงเวลาที่ย่างได้ ในช่วงวัยนี้ต้องแยกกลุ่มวัยอย่างละเอียด ในช่วงวัยรุ่นตอนต้นคือ 15 – 19 ปี

เป็นช่วงของการค้นพบตัวเอง ถ้าทำได้เร็วเท่าไรก็จะพบศักยภาพของตนเอง ในช่วงวัย 19 ปีขึ้นไปเป็นช่วงการค้นหอนาคต ทำอย่างไรให้สามารถค้นหาตัวเองให้เจอ ดังนั้นต้องคิดว่าช่วงไหนต้องลงทุนอะไร

ในเรื่องวัฒนธรรมวัยรุ่นหรือเยาวชน เยาวชนมีความเหลื่อมล้ำด้านโอกาสเสมอคือ ประชากรเยาวชนก็มีลักษณะเป็นสามเหลี่ยมปิรามิด จะต้องลงทุนกับเด็กทั้งหมดรวมถึงกลุ่มที่อยู่ปลายยอดปิรามิด เพราะเราไม่สามารถทิ้งใครได้เลยหากพูดเรื่องอนาคต การลงทุนกับยอดปิรามิดเพื่อให้เยาวชนกลุ่มนี้เติบโตไปเป็นผู้นำที่ดี ส่วนการลงทุนกับกลุ่มฐานราก ก็เพื่อให้ไม่หลุดจากโอกาส นอกจากนี้ กลุ่มที่ไม่อาจทิ้งได้คือเยาวชนที่อยู่ในบริบทอื่น ๆ ที่ต้องมาพร้อมกับวัฒนธรรมที่มาของตนให้ไม่แปลกแยกกับบริบทที่เขาอยู่นอยู่

คุณ พงษ์นรินทร์ นนท์กำ รงประธานสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย

การเมืองมีผลกระทบต่อเด็กและเยาวชนพอสมควร ทั้งเรื่องเพศ และบริการด้านสาธารณสุข จึงควรมีมิติทางการเมืองเข้ามาด้วย การลงทุนในเยาวชนน้อยมากเมื่อเทียบกับผู้ใหญ่ เช่น ผู้สูงวัยเมื่ออายุครบ 60 ปีก็ได้เบี้ยแล้ว แต่การลงทุนกับเด็ก เช่นกองทุนช่วยเหลือเด็กแรกเกิดมีเงินไม่มากมาย ในส่วนของเยาวชน มักไม่สามารถจะ “คิด-ทำ-ตาม-ต่อ” งานของตัวเองได้มากเท่าที่ควร ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความเข้มแข็งของกลุ่มเยาวชนในแต่ละพื้นที่ หากไม่เข้มแข็งพอเด็กและเยาวชนก็จะถูกครอบงำได้โดยง่าย

5. บันทึกการสนทนากลุ่มย่อยผู้ใหญ่ (นักวางแผนนโยบาย นักวิจัยและนักวิชาการผู้แทนจากกระทรวง และองค์กรภาคประชาสังคม)

1. ทำไมต้องลงทุนกับเยาวชน
2. นิยามและช่วงอายุเยาวชน
3. ความท้าทายและโอกาสในการลงทุนกับเยาวชน
4. ความคาดหวังกับรายงานฉบับนี้

คุณ เฉลิมชัย พันธุ์เลิศ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

การมีส่วนร่วมในการจัดทำรายงานเป็นเรื่องสำคัญ และผู้ใช้จะนำรายงานไปใช้แตกต่างกัน เช่น นักพัฒนาหลักสูตร หากรายงานจัดกลุ่มแบ่งช่วงอายุที่ดี เราจะได้แนวทางในการทำงานกับแต่ละกลุ่ม และได้ข้อมูลที่สำคัญในเชิงนโยบาย ข้อมูลทุกอย่างมีคุณค่าหมด อยู่ที่วิเคราะห์ในมุมไหน

ทพญ. กนิษฐา บุญธรรมเจริญ จาก IHPP

การกำหนดช่วงอายุสำหรับเยาวชน อาจจะต้องมีความยืดหยุ่นไม่ควรตายตัว เพราะในบางประเด็นอาจไม่เกี่ยวกับอายุ เช่น ในด้านทางพัฒนาการ ซึ่งเกี่ยวข้องกับเรื่องฮอร์โมน การรู้จักตัวเองอาจจะเป็นพัฒนาการที่เกี่ยวข้องตามวัย

กรอบในการคิดนโยบาย อาจต้องพิจารณาดู setting เพราะจะได้สามารถเชื่อมโยงกับ users และโอกาสของการลงทุน

ในการจัดทำรายงานฉบับนี้ อาจต้องตั้งเป้าหมายว่า เราอยากเห็นอะไรจากเยาวชน โดยอิงตาม indicator ที่ ดร. วาสนาได้กล่าวถึงไปแล้ว มีการพูดถึงปัญหาที่เป็นความเสี่ยง เช่น Safe sex บุหรี่ เหล้า มองว่าเยาวชนเป็นกลุ่มอายุที่ซักจูงได้ง่าย ไม่มีวุฒิภาวะ แต่นอกจากมองปัญหาแล้ว ยังต้องมองดูโอกาสด้านอื่น ๆ ด้วย เช่นที่มีตัวแทนเยาวชนกล่าวถึงสิ่งที่เยาวชนยังขาดในเรื่องพื้นที่ปลอดภัย เรื่อง กีฬาและวัฒนธรรม

อ.นพ.ดร. สรภพ เกียรติพงษ์สาร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เมื่อพูดถึงการลงทุน เรามักคิดเรื่องงบประมาณว่าจะต้องใช้งบประมาณในแต่ละไตรมาสเท่าไร แต่ในความเป็นจริง การลงทุนไม่ใช่เพียงเรื่องงบประมาณอย่างเดียว แต่ยังหมายถึง mentorship ซึ่งผู้ใหญ่สามารถส่งอิทธิพลต่อวิธีคิดของเยาวชน

อีกประเด็นที่สำคัญคือ เนื่องจากงบประมาณมีจำกัด ความท้าทายคือ การจัดสรรงบประมาณสำหรับงานเยาวชน ทำอย่างไรจะให้อุปสรรคโดยไม่ได้ไปดึงมาจากงบประมาณส่วนอื่น

การลงทุนในเยาวชนเป็นสิ่งที่ดี แต่ต้องถามว่า เป้าหมายในการลงทุนในเยาวชนคืออะไร และจะวัดผลอย่างไร เดิมที เราวัดผลจากจำนวนเยาวชนที่เข้าไปอยู่ในตลาดแรงงาน หรือการเติบโตของ GDP ดังนั้นหากเราเปลี่ยนเป้าหมาย เราก็จะสามารถวัดผลได้ชัดเจนได้

คุณวันวิสาข์ วราชิต Save the Children

1. ทำไมเราถึงต้องลงทุนในเยาวชน ในระดับสากล การคิดในกรอบของรัฐบาล อาจจะแก้ปัญหาเด็กเหล่านี้ไม่ได้ ถ้าเราทำให้เขาเห็นว่า เรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญ และพัฒนาศักยภาพให้เขาก็จะเกิดความเปลี่ยนแปลงได้
2. นิยามของเยาวชน นอกจากในเรื่องของอายุแล้ว อยากให้มีการคำนึงถึงวัฒนธรรมที่แตกต่างของเยาวชนกลุ่มต่าง ๆ รวมทั้งวัฒนธรรมที่เปลี่ยนไป เช่น ที่องค์กรได้ทำงานกับแม่วัยรุ่นในจังหวัดแม่ฮ่องสอนและเชียงราย จะเห็นว่ากลุ่มเป้าหมายมีความต้องการที่แตกต่างกัน

พญ. โชษิตา ภาวสุทธิไพศิฐุ กรมสุขภาพจิต

- ในส่วนของความคาดหวังต่อรายงาน เนื่องจากประเทศเราไม่เคยมีรายงานสถานการณ์ หลายครั้งเรามีตัวเลขรายงานแต่ไม่ได้ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลง ความคาดหวังคือ ทำอย่างไรให้เราดึงข้อมูลขึ้นสำคัญไปก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลง เราควรมีข้อมูลสถานการณ์ปัญหาเชิงระบบที่แวดล้อมเด็กอยู่นอกจากจะรายงานปัญหา ซึ่งจะให้เห็นว่าระบบรัฐเป็นระบบใหญ่ เป็นรัฐและกลุ่มรัฐ
- ปัญหาของเด็กเคลื่อนย้าย ในระดับภาครัฐ เราไม่มีการคาดการณ์ว่าปัญหาที่ตามมาคืออะไรบ้าง เช่น เด็กติดโรคติดต่อต่าง ๆ เช่น วัณโรค ปัญหานี้เป็นสัญญาณเตือนให้เราทราบด้วยว่า การลงทุนกับเยาวชน ไม่ใช่การทำงานใน Setting ที่อยู่กับที่แล้ว
- รายงานยังควรวิเคราะห์ให้ครอบคลุมถึงเด็กอาเซียน เพราะไม่สามารถจะจำกัดอยู่ที่เด็กไทยเท่านั้น โดยดูว่าในช่วง 5 ปีนี้เกิดอะไรขึ้นบ้าง

ดร. วาสนา อิมเอ็ม UNFPA

รายงานปีที่แล้ว UNFPA ไม่ได้จัดการประชุมหารือกับผู้ที่เกี่ยวข้อง แต่ใช้ข้อมูลเชิง trend มาจัดทำและวิเคราะห์รายงาน ในปีนี้ ยังไม่ได้วางใจเลยว่าจะเอาข้อมูลส่วนไหนมาจับทิศทางแนวโน้ม โดยเพิ่งเริ่มต้นจากการจัดทำconsultation เพื่อรวบรวมข้อมูลก่อน

พญ. จุฬารัตน์ มาเสถียรวงศ์ สถาบันรามจิตติ

เรื่องที่สำคัญในการจัดทำรายงาน คือ ต้องวางธีมไว้ก่อน ที่หลีกเลี่ยงไม่ได้คือ trend อนาคตเลย คิดว่าเทรนด์อนาคตที่กำลังไล่ล่าเด็กรุ่นใหม่เป็นประเด็นสำคัญ เช่น digital native เราควรนำเทรนด์อนาคตในอีก 10 ปีข้างหน้ามาตั้งไว้เลยว่า จะเจออะไร จากนั้นโยงไปถึงแนวโน้มว่าจะเรากำลังจะไปไหน

ทั่วโลกเห็นพ้องกันว่าลงทุนในปฐมวัยมีความคุ้มค่ากว่า 7 - 10 เท่า แต่เราไม่รู้ว่าจะองค์ความรู้แบบนี้ การลงทุนกับเด็กและเยาวชนวัยรุนมีความคุ้มค่าแค่ไหน เราไม่รู้ว่าจะถ้าไม่ลงทุนในวัยรุนจะสูญเสียโอกาสในอนาคตเท่าไร ตัวรายงานเล่มนี้ อาจต้องให้นักวิชาการทางเศรษฐศาสตร์หาคำตอบเหล่านี้ให้ ครอบคลุมคือทุนของเยาวชน เพื่อนก็คือทุน เทคโนโลยีก็เป็นต้นทุนทั้งบวกและลบ ดังนั้น เวลาพูดถึงการลงทุน ไม่ใช่ตัวเลขของเศรษฐศาสตร์เพียงอย่างเดียว แต่ยังมีสูตรของวัฒนธรรมเข้ามาด้วย ต่างประเทศบอกว่า ความสุขเป็นทุนของเยาวชน แต่หลายคนไม่ได้เกิดมาบนฐานของความสุข เพราะมาจากต้นทุนชีวิตที่ต่ำ เราจึงตั้งคำถามว่า ต้องมีการลงทุนด้านใดเพิ่มเติมสำหรับกรณีนี้

ดังนั้น ความท้าทายคือ เราต้องช่วยกันจับสัญญาณ megatrend ในแต่ละปี เช่น แม่วัยรุน เราพบว่าสัญญาณใหม่ที่กำลังมาแรงคือ ปัญหาสุขภาพจิต ซึ่งสถิติทางตัวเลขสูงมาก ที่ผ่านมา เราให้ความสำคัญกับเรื่องตัวเลข

PISA ซึ่งเป็นมาตรฐานด้านการศึกษา ในขณะเดียวกัน ประเทศที่ PISA สูง อัตราฆ่าตัวตายเยอะมาก ดังนั้น การมองดูเทรนด์ว่า มีสัญญาณในอนาคตใดที่รอพวกเขาอยู่ และแต่ละช่วงวัยจะต้องเตรียมอะไรให้บ้าง ถ้าเราไม่ทำอะไรเลย เท่ากับจะมีระเบิดเวลารออยู่

คุณ สุทิน ศิรินคร มูลนิธิสยามกรรมาจล

มูลนิธิสยามกรรมาจลทำงานกับเด็กและเยาวชนอายุตั้งแต่ 9 – 21 ปี สำหรับเยาวชนกลุ่ม มีศักยภาพที่จะเป็น Mentor เป็นพี่เลี้ยง นอกจากนี้ มูลนิธิฯ มองว่าเด็กไม่ใช่ปัญหา ปัญหาอยู่ที่คนรอบตัวเด็ก ปัญหาหนึ่งคือ เราไม่มีองค์ความรู้และเครื่องมือพอที่จะเป็นที่ปรึกษาดูแลเด็กรุ่นใหม่

สำหรับการลงทุน ต้องแยกแยะว่า เยาวชนมีกลุ่มไหนบ้างถ้าจะให้พวกเขามีส่วนร่วมอย่างแท้จริง เช่น เด็กที่เป็นกลุ่มเสี่ยง เด็กที่ออกจากโรงเรียนกลางคัน ที่ผ่านมา ข้อมูลเด็กกลุ่มนี้มีน้อยมาก ที่อบต. ก็ไม่เคยเก็บข้อมูล เราอยากรู้ว่าท้องถิ่นแก้ปัญหาอย่างไร ซึ่งเราต้องไปเก็บเพิ่มให้เป็นตัวเลขที่เป็นภาพรวมของประเทศ (ดร. วาสนาเสริมว่า นี่เป็นข้อจำกัดเรื่องข้อมูล ตามเป้าหมายของ SDG - leave no one behind เพราะข้อมูลเยาวชนส่วนใหญ่ที่มี มักเป็นข้อมูลระดับชาติ แต่ไม่บอกความแตกต่างระหว่างพื้นที่หรือภูมิภาคที่ต่ำกว่าระดับประเทศเลย)

Juan Santander กองทุนเพื่อเด็กแห่งสหประชาชาติ (UNICEF Thailand)

วัยรุ่นเป็นกลุ่มเป้าหมายที่มีความสำคัญลำดับต้นๆ ของยูนิเซฟ ปัจจุบันเห็นได้ชัดเจนว่าเยาวชนในประเทศไทยจะต้องรับภาระในการดูแลประชากรผู้สูงอายุในอนาคต จึงเป็นเหตุผลสำคัญว่าทำไมเราต้องลงทุนกับวัยรุ่น เยาวชน ในขณะเดียวกัน สถานการณ์ด้านสังคมและเศรษฐกิจของประเทศยังมีความเหลื่อมล้ำและมีเยาวชนที่ยังเป็นกลุ่มเปราะบางจำนวนมาก เท่ากับเยาวชนมีภาระเป็นสองเท่าในการที่จะต้องเติบโตขึ้นท่ามกลางข้อจำกัด ในขณะเดียวกันต้องมีภาระในการดูแลผู้สูงอายุไปด้วย ดังนั้น เราจะสามารถสนับสนุนให้เกิดความเท่าเทียมในหมู่เยาวชนได้อย่างไร เพื่อให้พวกเขาสามารถรับภาระดูแลผู้สูงอายุได้ในอนาคต

คุณ วันวิสาข์ วราชิต Save the Children

กล่าวเสริมเรื่องการใช้วัฒนธรรมมาเป็นเครื่องมือในการแก้ปัญหาเยาวชนได้ ในปัจจุบัน เห็นว่า วัยรุ่นโตช้าลง ถ้าเรารู้ว่าความทะเยอทะยานของเยาวชนมีขนาดไหน จะช่วยวางแผนได้ ซึ่งในปัจจุบัน มีแต่ความพยายามจะเอาตัวรอด แต่ไม่เห็นความทะเยอทะยานด้านอื่น ๆ

คุณวริศ ลิขิตอนุสรณ์ กลุ่ม Newground

ในปัจจุบัน กลุ่มNewground มีความพยายามแก้ปัญหาการเก็บข้อมูลแบบที่เปลี่ยนคนเป็นตัวเลข และพยายามแก้ปัญหาหนักวิจัยสายศิลป์ที่ทำตัวไม่มีประโยชน์ ซึ่งคุณวริศกำลังจะจัดพิมพ์บทความวิชาการชิ้นหนึ่ง

ในวารสารด้านวิชาการของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เป็นการกล่าววิธีการมองการวิจัยต่าง ๆ ใหม่ ให้มีลักษณะเป็น ontology base ว่าจะจับคู่ตัวเลขอย่างไร โดยเทคโนโลยีน่าจะมีส่วนเกี่ยวข้องในการแก้ปัญหาที่ รายงานฉบับนี้ไม่ควรออกมาเป็นรายงานที่จัดพิมพ์โดยกระดาษเท่านั้น แต่ควรเปลี่ยน platform ที่มีการมีส่วนร่วมของประชาชนได้มากขึ้น ยกตัวอย่าง มีงานวิทยานิพนธ์ในห้องสมุดที่ไม่ถูกนำมาจับคู่กับตัวเลขอยู่เป็นจำนวนมาก ซึ่งงานวิทยานิพนธ์เหล่านั้นมักจัดทำขึ้นใน scale ขนาดเล็ก ซึ่งไม่สามารถให้ข้อมูลที่สะท้อนถึงสถานการณ์ในภาพรวมได้ ดังนั้น หากเราจัดระบบงานวิจัยเหล่านั้น โดยจัดทำแผนที่ที่สามารถคลิกเข้าไปได้ เป็นแผนที่ที่บอกว่ามีรายงานฉบับใดบ้างที่พูดถึงมนุษย์ในพื้นที่นั้น ๆ ก็จะเป็นประโยชน์ที่จะช่วยให้เห็นภาพรวม เมื่อข้อมูลจำนวนมากที่มีฐานคิดจากงานวิจัยสายวิทยาศาสตร์ และถูกกำหนดว่างานวิจัยสายวิทยาศาสตร์เท่านั้นที่มีความน่าเชื่อถือ ทำให้งานสายมนุษยศาสตร์ไม่ได้ถูกนำมาใช้เท่าที่ควร เพราะมองว่าเป็นข้อมูลที่ไม่มีประโยชน์ ทั้งที่จริง ๆ แล้วมีประโยชน์ หากสามารถจับคู่งานวิจัยเกี่ยวกับมนุษย์ให้เข้ากับข้อมูลในเชิงปริมาณได้อย่างเหมาะสม และถ้ามีผู้เชี่ยวชาญที่กว้างมากพอจะสามารถวิเคราะห์วิจารณ์ได้

สะพานเชื่อมอีกจุดหนึ่งที่ยังขาดไป คือ ก่อนจะไปทำงานกับเยาวชน เรายังตอบไม่ได้ว่าเยาวชนคืออะไร พวกเขาเป็นอย่างไร เช่น ในปัจจุบัน เยาวชนยุคนี้ไม่กลัวกลางคืนอีกต่อไปแล้ว เนื่องจากสภาพแวดล้อมเปลี่ยนไป และการใช้ชีวิตกลางคืนมันเป็นไปได้

คุณ กรกฤช สมจิตรานุกิจ สำนักข่าวประชาไท

- ความคาดหวังจากรายงาน องค์กรระหว่างประเทศจัดทำรายงานในลักษณะนี้เยอะมาก แต่นำไปใช้ยาก น่าจะมีการวิเคราะห์ปัญหาและ comment มากขึ้น รวมถึงสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญคนอื่นๆ ในประเด็นที่ UN อาจไม่สามารถรายงานตรงไปตรงมาได้ เพื่อเพิ่มความน่าเชื่อถือของรายงาน
- การลงทุนของเด็กคือการลงทุนกับผู้ใหญ่
- ภาพของเยาวชนในสื่อมีแต่ภาพลบ ความเสี่ยงของเยาวชน เช่น ดิดเกม มีเซ็กซ์ เป็นความเสี่ยงที่มองจากผู้ใหญ่ ซึ่งหากผู้ใหญ่มองความเสี่ยงก็จะมองว่าต้องห้ามปรามเยาวชน ทำไมเราไม่สอนวิธีที่ช่วยให้เยาวชนรับมือและรวมมือกับปัญหาและความท้าทายเหล่านั้น
- มิติด้านวัฒนธรรมก็มีความสำคัญ แต่บางวัฒนธรรมไม่ได้สอดคล้องกับสิทธิมนุษยชน

ศ. ดร. สมพงษ์ จิตระดับ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ข้อมูลในรายงานค่อนข้างเป็น universal เป็นสหคอนเส็ปต์ ดังนั้นทุกฝ่ายและทุกหน่วยงานมีสิทธิจะเข้ามามีส่วนร่วม อยากให้มีการท้าทายและตั้งคำถาม ถ้าเยาวชนเป็น universal และเป็นสหวิทยาการ จึงไม่ควรใช้วิชาการใดวิชาหนึ่งมาตัดสิน วาทกรรมของเด็กและเยาวชนมีความสำคัญและสามารถเปลี่ยนกระบวนทัศน์ในการคิดได้ ข้อมูลชุดนี้ต้องได้มาโดยการเจาะลึกและสามารถนำไปใช้ได้ โดยการวิเคราะห์ให้คมขึ้น ให้เป็นข้อมูล

ที่เป็นสากลและเน้นการมีส่วนร่วม ทุกคนพร้อมจะเอาข้อมูลไปใช้ได้ทันทีโดยไม่ต้องหาข้อสรุปว่าเกี่ยวข้องหรือไม่

โลกการเรียนรู้ต้องเรียนประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม ในขณะที่โรงเรียนเกาะติดกับองค์ความรู้ที่ตายแล้ว ไม่มีรากทางชุมชนและรากทางสังคม กระบวนการเรียนรู้ที่แท้จริงจึงต้องตั้งคำถาม จัดทำโครงการฐานวิจัยให้เชื่อมกับโลกของยุคดิจิทัล

พญ. จุฬารัตน์ มาเสถียรวงศ์ สถาบันรามจิตติ

เรามีความรู้และมีเครื่องมือ แต่ความท้าทายที่ยูนิเซฟตั้งคำถาม คือเราไม่มีบทเรียนเชิงระบบในประเทศไทย เราคิดว่าท้องถิ่นมีบทเรียนเยอะ แต่ไม่มีภาพขยายให้เห็นในระดับชาติ ถ้ามีรายงานสะท้อนบทเรียนหรือข้อมูลในระดับจุลภาค หรือหน่วยเล็ก ๆ ของหน่วยย่อยจะเป็นประโยชน์ เครื่องมือเยาวชนเป็นอีกส่วนหนึ่งที่ทำรายงานได้ เยาวชนทั่วโลกใช้เครือข่ายสมัยใหม่ในการสร้างกระบวนการเรียนรู้และสร้างเครื่องมือ นอกจากนี้เครือข่าย หรือ connection ก็มีความสำคัญเพราะพลังเยาวชนสามารถร้อยคนทุกวัยมาเป็นพลังหนุนได้

คุณอนิชา ฅ หนองคาย มูลนิธิพัฒนาศักยภาพคนพิการ ซึ่งเป็นแม่ที่มีลูกเป็นคนพิการ 2 คน ฝากข้อเสนอไว้ว่า การลงทุนกับเยาวชนกลุ่มที่เป็นผู้พิการ เป็นการลงทุนที่คุ้มค่ามาก เพราะจะช่วยให้พวกเขาก้าวข้ามความพิการให้สามารถมีชีวิตอยู่อย่างไม่เป็นภาระของคนอื่น

ผู้แทนกรมกิจการเด็กและเยาวชน.

- ในการเผยแพร่รายงาน อยากให้มีการเผยแพร่ หรือ launch เพื่อนำไปสู่การปรับใช้ได้จริง ๆ
- ไม่อยากให้มีมตินิยมด้านอายุเป็นเกณฑ์อย่างเดียว แต่ต้องมองในมิติทางวัฒนธรรมและบริบท รวมถึงการจำแนกเด็กกลุ่มพิเศษกลุ่มต่าง ๆ เช่น เด็กพิการ

คุณวริศ ลิขิตอนุสรณ์ กลุ่ม Newground

การลงทุนจัดทำรายงานจะล้ำสมัยเร็วมาก น่าจะลงทุนทำ Platform ข้อมูลที่สามารถให้คนมีส่วนร่วมและปรับเปลี่ยนให้เป็นปัจจุบันได้ตลอดเวลาดีกว่า เพราะรายงานจะมีอายุอย่างมากก็เพียง 2 ปีเท่านั้น

อ.นพ.ดร. สรภพ เกียรติพงษ์สาร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ไม่อยากให้มองศักยภาพของ UNFPA ว่ามีจำนวนเพียงมีเจ้าหน้าที่ 10 คน แต่ให้เห็นศักยภาพของการสร้างพันธมิตรที่เป็นเยาวชนอีกจำนวนมาก

6. การนำเสนอของกลุ่มย่อยและหารือร่วมกัน

กลุ่มผู้ใหญ่ (นักวางแผนนโยบาย นักวิจัยและนักวิชาการ ผู้แทนจากกระทรวง และองค์กรภาคประชาสังคม สื่อ) (นำเสนอโดยผู้แทนจากสำนักข่าวประชาไท)

1. เหตุใดการลงทุนกับเยาวชนจึงเป็นเรื่องสำคัญสำหรับประเทศไทย

ปัจจุบัน ประเทศไทยเป็นสังคมผู้สูงอายุ เด็กและเยาวชนในทุกวันนี้ต้องรับภาระสองเท่า คือนอกจากต้องดูแลตัวเองให้รอดแล้ว ต่อไปยังต้องดูแลผู้สูงอายุในอนาคตด้วย

2. นิยามและช่วงอายุของเยาวชน

เรื่องเกณฑ์ตัวเลขอายุของเยาวชนควรเป็นเท่าไร ผู้เข้าร่วมเห็นไปในทางเดียวกันว่า ไม่สามารถกำหนดตายตัวได้ แต่ควรยืดหยุ่น มีมิติทางวัฒนธรรม และอาจต้องใช้องค์ความรู้ที่หลากหลายในการจำแนกกลุ่มอายุ

3. ความท้าทายและโอกาสในการลงทุนกับเยาวชน

สมาชิกกลุ่มคิดว่า ปัญหาเยาวชนส่วนใหญ่เกิดจากผู้ใหญ่ด้วย และมีผลต่อเยาวชนด้วย ยังมีภัยคุกคามจากโลกดิจิทัล ส่งผลให้เกิดปัญหาเด็กติดเกม ระบบรัฐและนโยบายของรัฐส่งผลให้สภาพแวดล้อมของการลงทุนเปลี่ยนแปลงไป เกิดสถานการณ์การเคลื่อนย้ายของเด็ก จากเมื่อก่อนที่เด็กเคยอยู่ในที่เดิม ๆ ปัจจุบันเด็กเคลื่อนย้ายตลอดเวลา ทำให้ผู้ให้บริการไม่สามารถติดตามได้

4. ความคาดหวังกับรายงานประชากรประเทศไทยหรือการจัดทำในรูปแบบอื่น ๆ

ต้องการให้รายงานเป็นรายงานที่มีส่วนร่วมจริง ๆ ฟังเสียงเยาวชนได้อย่างตรงจุด อยากให้เป็นมากกว่ารายงาน แต่เป็นแหล่งข้อมูลออนไลน์ สามารถอัปเดตข้อมูลใหม่ๆ ได้ ไม่ใช่เป็นรายงานแบบ paper based ที่พิมพ์ในหน้ากระดาษแล้ววันหนึ่งจะล้าสมัยไป อยากให้รายงานมีการเข้าถึงผู้กำหนดนโยบายมาก ๆ เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติได้ดีขึ้น ให้มีความเป็นสหวิทยาการ ประยุกต์มามากขึ้น มองเยาวชนให้หลากหลายครอบคลุม มิติศาสนา วัฒนธรรม การลงทุนกับเยาวชนต้องตั้งเป้าหมายให้ตัวชี้วัดชัดเจนขึ้น มีกระบวนทัศน์และมโนทัศน์ใหม่ ๆ ขอแนะนำให้มีการปะทะกันของกระบวนทัศน์ให้ตกผลึกและขับเคลื่อนสังคมไปข้างหน้าได้ดีขึ้น

UNFPA ต้องการข้อมูลเชิงลึกมากขึ้น ต้องลงพื้นที่ไปเก็บข้อมูลเองมากขึ้น อาจจะต้องมีการสร้างกำลังพล พันธมิตรเยาวชนในการขับเคลื่อนประเด็นนี้มากขึ้นในอนาคต

กลุ่มเยาวชน (นำเสนอโดยผู้แทนเยาวชนจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย)

1. พัฒนารายงานฉบับนี้ได้อย่างไรเพื่อสะท้อนถึงโอกาสสำคัญของประเทศไทยในการลงทุนกับเยาวชน

- นำกลุ่มเยาวชนตัวอย่างทั้งในไทยและต่างประเทศมาเป็นต้นแบบในการขับเคลื่อนของกลุ่ม
- สะท้อนความต้องการของเยาวชนที่หลากหลาย ไม่เจาะจงเฉพาะเยาวชนกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง การมีส่วนร่วมของเยาวชนที่หลากหลายในกลุ่มที่เป็นทางการ เช่น สภาเด็กฯ เพื่อสิทธิในการกำหนดวาระต่าง ๆ
- ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับเยาวชน (จำนวนเยาวชนในพื้นที่ต่าง ๆ, อัตราการเข้าถึงกฎหมายกระบวนการยุติธรรมทั้งทางกายภาพ วาจา จิตใจ และสิทธิสวัสดิการต่าง ๆ) ปัจจุบัน ข้อมูลเหล่านี้ยังมีน้อย เราไม่รู้ว่าเยาวชนที่เข้าไม่ถึงบริการมีจำนวนเท่าไร
- แสดงให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงทางโครงสร้างประชากรที่รวดเร็ว ซึ่งเป็นข้อท้าทายในสังคมไทย

2. ประเด็นสำคัญที่ควรเสนอในรายงานฉบับนี้

- ความรู้สึกเชื่อมโยงกับชุมชน เช่น จัดตั้งพื้นที่สร้างสรรค์สำหรับความสนใจที่แตกต่างภายในชุมชน สร้างความรู้สึกที่ดีระหว่างเยาวชน ให้มีความรู้สึกว่าเป็นส่วนหนึ่งของชุมชน
- การตระหนักถึงความแตกต่างทางชาติพันธุ์ ศาสนา ความเชื่อ ฯลฯ
- บทบาทของผู้ใหญ่เป็นผู้หนุนไม่ใช่ผู้จัดการ
- การพัฒนาทักษะอื่น ๆ นอกกรอบ (ไม่ได้อยู่ในมหาวิทยาลัย) เช่น หลักการคิด รวมถึงโครงสร้างทางสังคมที่สนับสนุนการเติบโตของอาชีพอิสระ (entrepreneur) การให้ความสำคัญกับการศึกษานอกระบบ (กศน.)
- อำนาจการต่อรองกับรัฐ ความสัมพันธ์ของเยาวชนกับการเมือง การมีส่วนร่วมทางการเมือง โดยเฉพาะกลุ่มที่มีแนวคิดที่แตกต่าง แสดงถึงผลกระทบทางการเมืองต่อเด็กและเยาวชน
- อัตลักษณ์และการเป็นตัวของตัวเองไม่ได้หมายถึงความปัจเจกชนแยกออกจากสังคม แต่ต้องเป็นส่วนหนึ่งของคนกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งเหมือนกัน
- ทักษะทางอารมณ์และการเข้าสังคม (socio-emotional development)
- สะท้อนโครงสร้างทางสังคมที่เยาวชนถูกเลี้ยงดูขึ้นมา ทั้งปัจจัยที่มีผลในการส่งเสริมและอุปสรรคในการพัฒนาศักยภาพเยาวชน
- สิทธิและการละเมิดสิทธิ (รวมถึงระหว่างเยาวชนด้วยกัน) สิทธิในการแสดงความคิดเห็น, สิทธิในการดำรงชีวิตอย่างปลอดภัยปราศจากความรุนแรง

3. ความคาดหวังต่อรายงานฉบับนี้

- สะท้อนว่าในอดีตที่ผ่านมา มีการลงทุนกับเยาวชนอย่างไร และผลของการลงทุนเป็นอย่างไร
- ข้อมูลในรายงานสามารถนำไปต่อยอด นำไปปฏิบัติได้จริงในชุมชน และก่อให้เกิดกิจกรรมที่มีความเกี่ยวข้องในระดับท้องถิ่น
- เสนอคำแนะนำต่อองค์กรที่มีความเกี่ยวข้องกับชีวิตเด็กโดยตรง (stakeholders) ว่าควรดำเนินงานไปในทิศทางไหน เพื่อริเริ่มสวัสดิการที่จำเป็นสำหรับชีวิตของคนรุ่นใหม่
- มอบสิทธิในการจัดการอนาคตของตนเอง เพื่อเพิ่มอำนาจในการต่อรองของเยาวชนโดยคำนึงถึงโครงสร้างทางอำนาจที่เป็นอุปสรรค
- ทำให้คนตระหนักถึงความสำคัญของข้อมูลในรายงานฉบับนี้ และนำไปใช้ในวงกว้าง

4. เราจะมีส่วนร่วมเป็นเจ้าของและใช้ประโยชน์จากรายงานฉบับนี้ได้อย่างไร

- ใช้ภาษาที่กลุ่มเป้าหมายเข้าใจ แสดงระเบียบวิธีวิจัยอย่างชัดเจน เพื่อการใช้ข้อมูลที่มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
- สร้างพื้นที่การแลกเปลี่ยนระหว่างเยาวชน และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องอื่น ๆ (social dialogue for social partnership) เพื่อลดช่องว่างทางอำนาจระหว่างอายุ
- ขยายสัดส่วนของเยาวชนที่มีความเกี่ยวข้องกับรายงานฉบับนี้
- เพิ่มช่องทางการสื่อสารเกี่ยวกับรายงานฉบับนี้ไปในวงกว้างมากยิ่งขึ้น รวมถึงรูปแบบของสื่อที่ใช้ในการเผยแพร่
- ใช้ข้อมูลในรายงานฉบับนี้เพื่อใช้ในการขับเคลื่อน นำประเด็นปัญหาต่าง ๆ ในรายงานฉบับนี้เพื่อใช้ในการริเริ่มกิจกรรมในระดับท้องถิ่น
- สะท้อนประเด็นที่เฉพาะเจาะจงในแต่ละพื้นที่ หรือลักษณะเฉพาะกลุ่ม (เช่น กลุ่มเยาวชนไร้รัฐ)
- ควรส่งรายงานเล่มนี้ให้เด็กและเยาวชนกลุ่มต่าง ๆ ทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ เพื่อรับข้อคิดเห็นและปรับปรุงต่อไป

ศ.ดร. สมพงษ์ จิตระดับ

เสนอว่านอกจากออกรายงานชุดหนึ่งแล้ว ควรระบุกิจกรรมที่สำคัญและสานต่อบทสรุปเพื่อให้สามารถปฏิบัติได้จริง

7. การระดมสมองกับเยาวชน (ต่อ)

ดำเนินรายการโดยคุณณัฐยา บุญภักดี และคุณกษมา สัตยาหุรัักษ์ กองทุนประชากรแห่งสหประชาชาติ

ผู้ดำเนินรายการแนะนำว่า ให้ผู้เข้าร่วมเยาวชนร่วมกันคัดเลือกประเด็นที่น่าเสนอในช่วงเช้าที่มีความสำคัญ และนำมาอภิปรายต่อในรายละเอียด เพื่อดูว่ามีวิธีการในการทำงานที่อยากนำเสนออย่างไร จากนั้น กลุ่มเยาวชนเปิดเวทีอภิปรายดังต่อไปนี้

ประเด็นที่ 1 นำกลุ่มเยาวชนตัวอย่างทั้งในไทยและต่างประเทศมาเป็นต้นแบบ

กลุ่มเยาวชนที่สามารถจะเป็นตัวอย่างและต้นแบบที่สร้างแรงบันดาลใจควรเป็นกลุ่มที่เริ่มต้นกลุ่มขึ้นเอง มีความสร้างสรรค์ รวมถึงเยาวชนที่ประสบความสำเร็จในการร้องเรียนหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อสิทธิของตน แม้จะมีการร้องเรียนในเชิงระบบ แต่เยาวชนกลุ่มนี้มักไม่ได้มีโอกาส จึงควรยกตัวอย่างเหล่านี้ขึ้นมาแม้อาจจะหายาก หากองค์กรอย่าง UN เปิดพื้นที่ให้การรับรองกลุ่มเยาวชนเหล่านี้ที่รัฐไทยไม่ยอมรับ

การแสวงหากลุ่มเยาวชนตัวอย่าง อาจใช้วิธี Open call คือเปิดรับสมัครให้กลุ่มเสนอตัวเข้ามาแทนที่จะใช้วิธีคัดเลือกผ่านเครือข่าย ที่ผ่านมามีคนอาจไม่กล้าเปิดรับสมัครอย่างเสรี เพราะเราไม่เชื่อว่าจะมีผู้ที่มี active หรือสามารถทำได้ จากประสบการณ์ของนิวกวาด ที่เปิดโอกาสให้มีคนนำเสนอตัวเอง พบว่าคนที่อยากนำเสนอมีเยอะ เท่ากับว่าจะมีเยาวชนคิดสรรตัวเองเข้ามาให้เรา นิวกวาดมีโครงการทดลองให้งบประมาณในการทำงานแก่เด็กและเยาวชน พบว่าประสบความสำเร็จพอสมควรและได้รู้จักกลุ่มเยาวชนกลุ่มใหม่ ๆ เพิ่มขึ้น

ประเด็นเรื่องความเป็นอิสระของสถานศึกษาในมหาวิทยาลัย เช่นในจุฬาฯ การตัดสินใจของสภานิสิตจะลงท้ายที่อาจารย์เสมอ ในขณะที่ตัวอย่างจากประเทศฟิลิปปินส์ การตัดสินใจสุดท้ายอยู่ที่ตัวนักศึกษาเอง ดังนั้น ecosystem จึงมีความสำคัญมากกว่ากลุ่มเยาวชนว่าเป็นกลุ่มไหน เพราะจะเป็นบรรยากาศที่เอื้อให้เด็กและเยาวชนออกเสียงอย่างแท้จริง

การระดมสมองมีการแลกเปลี่ยนกับสภาเด็กและเยาวชนว่าในการทำงานของสภาเด็กและเยาวชนพบปัญหาเยาวชนด้านใดบ้าง ผู้แทนสภาฯ ตอบว่าส่วนใหญ่ปัญหาที่สะท้อนจากกลุ่มสภาฯ ได้แก่ การศึกษา การตั้งครุรั

ไม่พร้อม ยาเสพติด ความรุนแรงสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ และปัญหาของกลุ่มชาติพันธุ์ ซึ่งเป็นกลุ่มปัญหาที่มีการรายงานต่อเนื่องมานานับสิบปีแล้วไม่ไปไหน จากนั้นก็จะทำงานขับเคลื่อนเพื่อให้มีการจัดทำนโยบายและแก้ไขกฎหมาย เป็นต้น

สภาเด็กและเยาวชนยังมีความอ่อนแอมาก ผู้แทนกลุ่ม Newground กล่าวว่าจากการอ่านรายงานของศ.ดร. สมพงษ์ จิตระดับ ปัญหาสำคัญของสภาเด็กและเยาวชนคือ ไม่มีการประชาสัมพันธ์ให้ทั่วถึง เด็กและเยาวชนส่วนใหญ่ยังไม่รู้จักสภาฯ ทำให้ เยาวชนในสภาฯ ยังไม่สามารถรวมตัวให้ไปต่อรองกับภาครัฐได้ แนวทางที่น่าจะเป็นคือ มีการพัฒนาศักยภาพของกลุ่มเยาวชนมาจากฐานรากชุมชน ให้แต่ละชุมชนเกาะกันเป็นเครือข่าย ไยแมงมุม แล้วค่อย ๆ เคลื่อนไป ทราบว่าปัญหาอยู่ที่งบประมาณ แต่ทำอย่างไรจะต้องก้าวข้ามไปให้ได้ ทั้งนี้ เด็กและเยาวชนจะต้องต่อสู้เพื่อให้ได้สิทธิของตนมา ยกตัวอย่างเช่น สภานักเรียนที่โรงเรียนแห่งหนึ่ง เดิมที่ไม่มีมีเพราะโรงเรียนไม่ได้สนับสนุนให้เกิดขึ้น ต่อมาจำเป็นต้องมีเพราะ นักเรียนรวมตัวกันประท้วงว่าต้องการให้เกิด เป็นต้น

ประเด็นที่ 2 ไม่เจาะจงเฉพาะเยาวชนกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง การมีส่วนร่วมของเยาวชนที่หลากหลายในกลุ่มที่เป็นทางการ เช่น สภาเด็ก เพื่อสิทธิในการกำหนดวาระต่าง ๆ

เยาวชนที่หลากหลาย จะหาความหลากหลายได้อย่างไร ซึ่งทางออกส่วนหนึ่งคือ Open call หรือเปิดรับสมัครให้กลุ่มเยาวชนที่หลากหลายเสนอตัวเข้ามามีส่วนร่วมเอง โดยต้องประกาศในสื่อที่ทุกกลุ่มสามารถเข้าถึง เช่น กลุ่มเยาวชนจากยะลาสะท้อนว่า หากสื่อสารผ่านเฟซบุคเพจ จะมีผู้ติดตามหลากหลายมาก ความหลากหลายของกลุ่มเยาวชนยังควรรวมถึงกลุ่มเยาวชนในสภาฯ ซึ่งอยู่ในระบบและกลุ่มที่ไม่อยู่ในระบบ

ประเด็นที่ 3 ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับเยาวชน (จำนวนเยาวชนในพื้นที่ต่าง ๆ, อัตราการเข้าถึงกฎหมาย กระบวนการยุติธรรมทั้งทางกายภาพ วาจา จิตใจ และสิทธิสวัสดิการต่าง ๆ)

- ผู้อภิปรายเห็นว่า รัฐบาลควรทำฐานข้อมูลด้านเด็กและเยาวชน
- ควรจัดทำระบบที่ทำให้บันทึกต่าง ๆ เข้าถึงได้ตลอดเวลา เพราะในการทำงาน เวลามีจำกัด เราไม่สามารถย้อนอดีตเพื่อเล่าเรื่องราวตลอดได้ แต่กระดากบันทึกไว้หมด หากเราสามารถคุยเรื่องงานได้ ไม่ต้องย้อนอดีตจะไม่เป็นการเสียเวลา
- ควรสร้างพื้นที่ที่เป็น template ที่พร้อมจะลงข้อมูลรับเป็น โดยเก็บข้อมูลที่มีอยู่แล้วให้ลงตามกรอบมากกว่าจะสร้างข้อมูลใหม่ หากมีการจัดระบบข้อมูลออกมาในรูปแบบที่แล้ว จะทำให้เราเห็นปริมาณและกรอบของข้อมูลที่ชัดเจนมากขึ้น

- กลุ่มเยาวชนจากจังหวัดแพร่ ซึ่งเป็นเด็กนอกระบบกล่าวว่า เด็กและเยาวชนมีข้อมูลเยอะมาก รายงานการประชุม การปฏิบัติงานค่ายแต่ข้อมูลเหล่านี้มักไม่ได้ถูกนำไปใช้หรือได้รับการยอมรับจากภาครัฐ ดังนั้น การสร้างองค์ความรู้จากเด็กนอกระบบก็มีความสำคัญมาก

ประเด็นอื่น ๆ

- **อำนาจการต่อรองของเด็กและเยาวชนกับรัฐ** อำนาจของเด็กและเยาวชนในการต่อรองกับภาครัฐ แทบจะไม่มีเลย เช่น สภาเด็กและเยาวชนและสภานักเรียนมีโครงสร้างที่อยู่ภายใต้อำนาจรัฐ การต่อรองหรือส่งเสียงผ่านเฟซบุ๊คก็ทำให้ถูกจับ ในขณะที่มีผู้เสนอว่า พรบ.พรรคการเมืองฉบับใหม่ มีช่องทางที่จะสร้างกลุ่มเยาวชนให้มืบทบพทในทางการเมืองได้
 - มีการตั้งคำถามว่า จำนวนคนรุ่นใหม่ในแต่ละจังหวัดมีผลต่อความคิดหรือการขับเคลื่อนหรือไม่
 - ควรมีการสร้างความรู้ถึงความสำคัญเกี่ยวกับข้อมูล ว่าข้อมูลที่ดีและแม่นยำจะช่วยให้เกิดอำนาจต่อรองที่สำคัญ โดยเฉพาะในการรณรงค์ระดับนโยบาย ซึ่งข้อมูลจะสามารถเอาชนะความเป็นเด็กและเป็นผู้ใหญ่ได้
- **การมีส่วนร่วมของเด็กและเยาวชน** คือ ให้เด็กและเยาวชนริเริ่มลงมือทำกิจกรรมด้วยตนเองที่พวกเขาคิดเอง ตัวอย่างเช่น โรงพยาบาลรามาริบัติเคยให้งบประมาณโรงเรียนไปจัดทำแคมเปญลดอุบัติเหตุ งบประมาณอาจไม่มากเพียงโรงเรียนละหมื่นถึงสองหมื่นบาท แต่ก็ได้ผลดีมาก
 - น่าจะมีการไปสำรวจกลุ่มเยาวชน 22 กลุ่มที่เคยทำงานมาแล้ว ว่าต้องการแก้ปัญหากลุ่มตัวเองอย่างไร
 - ควรทำให้งิจกรรมของสภาเด็กฯ เป็นส่วนหนึ่งในหน่วยกิต และให้การมาร่วมกิจกรรมสภาเด็กฯ ของเยาวชนไม่เป็นวันลา
- **สิ่งที่รายงานน่าจะมี** คือ นำสิ่งที่ผู้ใหญ่พูดถึงเด็ก คำขวัญวันเด็ก เพลงที่ต้องร้อง เอาไปถามเด็กว่าเด็กรู้สึกอย่างไร จะได้เห็นความผิดพลาดของประเทศ สำหรับวิธีการวิจัย หากผู้สัมภาษณ์ที่เป็นผู้ใหญ่ถามเด็ก เด็กก็ต้องตอบเป็นบวก ถ้าอยากให้ผู้ใหญ่เป็นผู้หนุนและผู้วิจารณ์ ต้องให้เด็กไปทำงานไปวิจัยเอง ให้ผู้ใหญ่สนับสนุน
 - ควรส่งรายงานให้กลุ่มเยาวชนต่าง ๆ แต่จริง ๆ มันทำได้ยากมาก เพราะรายงานมีภาษาวิชาการ เด็กอาจจะเข้าถึงได้ยาก ส่งไปแล้วไม่มีประโยชน์มากนัก เด็กยุคใหม่อ่านหนังสือแบบเล่นเกมหรืออินเทอร์แอคทีฟ พวกเขาไม่ได้อ่านน้อยลง แต่เปลี่ยนวิธีการอ่าน ซึ่งหากจะเสนอให้ทำเกมอาจจะมากเกินไป

- อีกคำถามหนึ่งคือ รายงานเป็น fact ไม่ได้เป็นข้อเสนอหรือความเห็น หากมีการเปิดตัวและให้เสนอความคิดเห็น ไม่มั่นใจว่าจะให้ผู้เข้าร่วมให้ความคิดเห็นอะไร
- เครือข่ายและการประสานงาน มีการหารือเกี่ยวกับการประสานงานกันระหว่างกลุ่มเด็กและเยาวชน ว่าควรจะไปอย่างไร เช่นการพบปะหรือระหว่างกลุ่มต่าง ๆ ให้บ่อยมากขึ้น
- มีความสนใจและอยากรู้ว่าคนทำงานเด็กและเยาวชนมีทัศนคติอย่างไรต่อเด็กและเยาวชน
- มีการกล่าวถึงสิทธิในการดำรงชีวิตอย่างปลอดภัยและการลดการกดทับของเยาวชนด้วยตนเอง

รายชื่อผู้เข้าร่วมการประชุมหารือว่าด้วยเรื่อง
รายงานประชากรไทย พ.ศ. 2561 การลงทุนในเยาวชน
28 พฤศจิกายน 2560
ห้องกรกมล โรงแรมสุโกศล

ผู้แทนเยาวชนและคนรุ่นใหม่

คุณ วรณิศา มามะสง

กลุ่มลูกเหรียญ จ. ยะลา

โทรศัพท์: 093-685-6601

คุณ ปราชญา ศิริมหาอาริยะโพธิ์ญา

ประธานสภาเด็กและเยาวชนเขตบางกะปิ

โทรศัพท์: 095-723-8981

อีเมล: kidwriterthailand789@gmail.com

คุณ อัญญิษา หะยีสะมะแอ

กลุ่มลูกเหรียญ จ. ยะลา

โทรศัพท์: 093-697-6491

อีเมล: hannifah6491@gmail.com

คุณ เปรมปัทธ ผลิตผลการพิมพ์

กลุ่ม Newground

อีเมล: youngfilm.th@gmail.com

คุณ นพรุจ หมื่นแก้ว

กลุ่มรักษ์ไทยพาวเวอร์ทีน จ. เชียงใหม่

โทรศัพท์: 082-764-7774

อีเมล: mikeqiw555@gmail.com

คุณ วิภาพรรณ วงศ์สว่าง

กลุ่ม Newground

อีเมล: w.nanaaa@gmail.com

คุณ ศศิธร พาสี

กลุ่มพลังใจ จ.แพร่

โทรศัพท์: 088-226-7824

อีเมล: mousesasitorn222@gmail.com

คุณ กฤษฎา อีระโกศลพงศ์

กลุ่ม Newground

อีเมล: worawas@gmail.com

คุณ นพประกายจัน ติ้ะวงศ์

กลุ่มพลังใจ จ.แพร่

โทรศัพท์: 061-472-6983

คุณ วริศ ลิขิตอนุสรณ์

กลุ่ม Newground

อีเมล: varisli.mail@gmail.com

ผู้แทนเยาวชนและคนรุ่นใหม่ (ต่อ)

คุณ ปิยวัฒน์ แสงโยธา
สภาเด็กและเยาวชน จ.เชียงราย
โทรศัพท์: 098-762-8038
อีเมล: piyawat.rpg@gmail.com

คุณ อรุณา เยอส์
มูลนิธิพัฒนาชุมชนเขตภูเขา จ.เชียงราย
โทรศัพท์: 080 089 9523
อีเมล: onuma_O_o@hotmail.com

คุณ พงษ์รินทร์ นน့်ก้า
รองประธานสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย
กลุ่มกิจการสภาเครือข่ายเด็กและเยาวชน
กองส่งเสริมการพัฒนาเยาวชนและสวัสดิการเด็ก
เยาวชน และครอบครัว
โทรศัพท์: 094-547-9791

ผู้แทนจากภาครัฐ

คุณแสงดาว อารีย์
ผู้อำนวยการกลุ่มความร่วมมือระหว่างประเทศ
กองยุทธศาสตร์และแผนงาน
กรมกิจการเด็กและเยาวชน
618/1 ถ.นิคมมักกะสัน ราชเทวี
กรุงเทพฯ 10400
โทรศัพท์/โทรสาร 02-651-6783
อีเมล: sangdao0799@hotmail.com

พญ. โชษิตา ภาวสุทธิไพสิฐ
สถาบันสุขภาพจิตเด็กและวัยรุ่นราชนครินทร์
กรมสุขภาพจิต

คุณ ลักษิกา อุดมศรีสำราญ
ผู้จัดการโครงการและนักวิเคราะห์นโยบาย
โครงการ Promoting Informed Fertility Decision
and Family Well-Being
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
อีเมล: luksika.u@chula.ac.th

คุณ ราวีณา ปาวา
ผู้ประสานงานโครงการและนักวิเคราะห์นโยบาย
โครงการ Promoting Informed Fertility Decision
and Family Well-Being
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
อีเมล: raweena.p@chula.ac.th

คุณเฉลิมชัย พันธุ์เลิศ
ผู้อำนวยการสถาบันสังคมศึกษา
สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
กระทรวงศึกษาธิการ
ถ.ราชดำเนินนอก เขตดุสิต
กทม. 10300
โทรศัพท์ 02-288-5740
โทรสาร 02-282-5460
อีเมล: noon_chalernchai@hotmail.com

คุณ จิตรมณี ศรีประเสริฐ
นักพัฒนาสังคมชำนาญการพิเศษ
กองส่งเสริมการพัฒนาและสวัสดิการเด็ก เยาวชน
และครอบครัว
กรมกิจการเด็กและเยาวชน
กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
โทรศัพท์ 02-651-6807
โทรสาร 02-651-6483

ผู้แทนจากภาคเอกชน

คุณ สุทิน ศิรินคร
ผู้จัดการโครงการ
มูลนิธิสยามกัมมาจล
ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน)
สำนักงานใหญ่ อาคาร Plaza East
เลขที่ 19 ถนนรัชดาภิเษก
แขวงจตุจักร เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900
โทรศัพท์ 02-937-9901-7 ต่อ 104
อีเมล sutin@scbf.or.th

คุณ วิพรรณ สุขสบาย
Opendream Co., Ltd.
โทรศัพท์: 090-961-2807
อีเมล: wiphan@opendream.co.th

คุณดวงพร อุกฤษณ์
ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาระบบงานยุติธรรมเด็กและ
เยาวชน
กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน
กระทรวงยุติธรรม
ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ
เลขที่ 120 หมู่ 3 ถ.แจ้งวัฒนะ
แขวงทุ่งสองห้อง เขตหลักสี่
กรุงเทพฯ 10210
โทรศัพท์: 02-141-6495, 6518
โทรสาร: 02-143-8488-9
E-mail: uduangporn@yahoo.com

ผู้แทนจากภาคสื่อ

คุณ กรกฤษ สมจิตรานุกิจ
ผู้สื่อข่าวภาษาอังกฤษ
ประชาไท
โทรศัพท์: 097-220-0095
อีเมล: kornkritch@gmail.com

ผู้แทนจากภาคประชาสังคม

คุณ วันวิสาข์ วราচিত
Project Officer, Save the Children
ชั้น 14 อาคารมณีนยาเซ็นเตอร์
518/5 ถนน เพชรินจิต
ลุมพินี ปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330
โทรศัพท์: 02-684-1286-8
โทรสาร: 02-684-1289
อีเมล: am.warachit@savethechildren.org

คุณ อณิชา ณ หนองคาย
มูลนิธิพัฒนาศักยภาพคนพิการ
กรุงเทพฯ
โทรศัพท์: 084-120-3161
อีเมล: nnongkie@gmail.com

ผู้แทนจากภาคการศึกษาและสถาบันวิจัย

ศ.ดร. สมพงษ์ จิตระดับ
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
โทรศัพท์: 092-395-2777

อ.นพ.ดร. สรภพ เกียรติพงษ์สาร
ผู้ช่วยอธิการบดี งานวิจัยและนวัตกรรม
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
โทรศัพท์: 02-218-3303
อีเมล: sorapop.k@chula.ac.th

ทพญ. กนิษฐา บุญธรรมเจริญ
Senior Researcher/Program Manager
สำนักงานพัฒนานโยบายสุขภาพระหว่างประเทศ
ชั้น 3 อาคารคลังพัสตุ ซ.สาธารณสุข 6
กระทรวงสาธารณสุข ถนนติวานนท์
อ.เมือง นนทบุรี 11000
โทรศัพท์: 02-590-2383
โทรสาร: 02-590-2389

ดร. จุฬากรณ์ มาเสถียรวงศ์
ผู้อำนวยการ
ศูนย์พัฒนาการเรียนรู้เพื่ออนาคต
สถาบันรามจิตติ
69/73-74 หมู่ 10
ต.บางแม่นาง อ.บางใหญ่
จ.นนทบุรี 11140
โทรศัพท์: 02-190-0531
โทรสาร: 02-190-0532

คุณ ภัทรพรรณ อดทน
นักวิจัยชำนาญการ
สถาบันวิจัยเพื่อการประเมินและออกแบบนโยบาย
มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย
126/1 ถ.วิภาวดีรังสิต
แขวง/เขต ดินแดง
กรุงเทพฯ 10400
อีเมล: podton@riped.utcc.ac.th

ผู้แทนจากหน่วยงานสหประชาชาติ

Juan Santander

Deputy Representative

UNICEF Thailand

อีเมล: jsantander@unicef.org

กองทุนประชากรแห่งสหประชาชาติ (UNFPA)

ดร. วาสนา อิมเอม

ผู้ช่วยผู้แทนกองทุนประชากรแห่งสหประชาชาติ

โทรศัพท์: 02 687 0112

อีเมล: im-em@unfpa.org

คุณ ญัฐยา บุญภักดี

ผู้จัดการแผนงานเยาวชน

โทรศัพท์: 02 687 0140

อีเมล: boonpakdee@unfpa.org

คุณ รัตนภรณ์ ตังธนเศรษฐ์

เจ้าหน้าที่แผนงานสิทธิอนามัยการเจริญพันธุ์

โทรศัพท์: 02 687 0135

อีเมล: tangthanaseth@unfpa.org

คุณ กษมา สัตยาหุรัักษ์

เจ้าหน้าที่แผนงานเยาวชน

โทรศัพท์: 02 687 0136

อีเมล: satayahurak@unfpa.org

คุณ กุลวดี สุมาลย์นพ

ผู้เชี่ยวชาญฝ่ายสื่อสาร

โทรศัพท์: 02 687 0130

อีเมล: sumalnop@unfpa.org

คุณ ศนีกานต์ รสมนตรี

เจ้าหน้าที่ด้านความร่วมมือและการระดมทุน

โทรศัพท์: 02 687 0133

อีเมล: rosamontri@unfpa.org

คุณ ปัญวรรณ ศุภศรี

ผู้ช่วยทั่วไป

โทรศัพท์: 02 687 0138

อีเมล: suphasri@unfpa.org

คุณ จิตรภรณ์ วนัสพงศ์

ผู้จัดบันทึกการประชุม

โทรศัพท์: 081 450 4515

คุณ อรทิมา กุหลาบ

ล่าม

โทรศัพท์: 081 696 1496